

ДЕЯКІ АСПЕКТИ РЕФОРМУВАННЯ ЖИТЛОВО–КОМУНАЛЬНОГО КОМПЛЕКСУ

*С. Б. ТИМОФІЄВА, ст. викладач кафедри економічної теорії
Харківського національного університету
міського господарства імені О. М. Бекетова
E-mail: sb_tim @. ru*

Житлово-комунальне господарство (ЖКГ) є найбільш технічно відсталою галуззю економіки з багатьма проблемами. Враховуючи важливість нормального функціонування, зрозуміло, що галузь потребує кардинального реформування, яке має передбачати насамперед формування її нової структурної побудови, яка б поєднувала найкращі надбання зарубіжних моделей управління житлово-комунальною сферою. Реформа ЖКГ має бути законодавчо, організаційно та економічно забезпечена одночасно на чотирьох рівнях: на рівні державних органів виконавчої влади; місцевих адміністрацій та органів місцевого самоврядування; житлово–комунальних підприємств різних форм власності; споживачів послуг.

Аналізуючи стан житлово-комунальної сфери, слід зазначити, що протягом десятиліть у житлово-комунальній сфері панували екстенсивні підходи та адміністративні методи господарювання, які були наслідком жорстко централізованого управління в державі. Матеріальна база галузі, що завжди розвивалася на основі залишкового принципу ресурсозабезпечення, знаходилася в незадовільному стані в усі часи, але найбільш помітно деградує в останні роки, незважаючи на те, що на житлово-комунальне господарство витрачається значна частка (20-30%) видатків місцевих бюджетів.

До головних напрямків прискореного реформування житлово–комунального господарства можна віднести:

- розвиток державного регулювання діяльності природних монополій на ринку комунальних послуг;
- формування державної житлової політики;
- удосконалення системи фінансування житлово-комунального господарства, оплати житла і комунальних послуг та системи соціального захисту населення, здійснення ефективної тарифної політики;
- демонополізація житлово-комунального господарства, розвиток конкурентного середовища на ринку житлово-комунальних послуг;
- створення розвинутого конкурентного середовища на ринку обслуговування житла, у тому числі впровадження комплексної реконструкції мікрорайонів застарілого житлового фонду із залученням інвесторів-забудовників на конкурсних засадах;
- підвищення ефективності використання енергоносіїв та інших ресурсів, радикального зниження енергоємності виробництва, підвищення енергоефективності будинків, створення стимулів та умов для переходу економіки на раціональне використання та економне витрачання енергоресурсів;
- вдосконалення організаційних структур управління в сфері ЖКГ, в т.ч. створення об'єднань співвласників багатоквартирних житлових будинків;
- технічне переоснащення житлово-комунального господарства, наближення до вимог Європейського Союзу показників використання енергетичних і матеріальних ресурсів на виробництво житлово-комунальних послуг.

Важливо зазначити, про необхідність розробки та реалізації цільових державної та регіональних програм реформування житлово-комунального господарства. Безумовно важливого значення набуває забезпечення правової бази процесу реформування житлово-комунального господарства.